

.....Σ Η Μ Α

Ο.- 'Ακοῦτε τῇ Λαογραφικῇ ἑκπομπῇ τοῦ Σταθμοῦ μας " Ποντιακοὶ 'Αντίλαλοι",
ποῦ γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ συνεργάτης μας Στάθης Εὐσταθιάδης.

Μουσικὴ διεύθυνση 'Ηρακλῆ Κοκοζίδη.

..... τό σῆμα σβῆνει.....

Ο.- 'Από τὰ ὁμορφα 'Ακριτικὰ μας τραγούδια εἶναι καὶ " ὁ Μάραντον".

'Η Ποντιακὴ παράδοση μᾶς ἔσωσε ἀριετὰ. Τὰ τραγούδια αὐτὰ ἀνφέρονται
στούς θρυλικούς ἀγῶνες τῶν 'Ακριτῶν ἐναντίον τῶν Σαρακηνῶν ἀπὸ τὸν 7ον
ἕως καὶ τὸν 11ον αἰῶνα.

Τό τραγούδι τοῦ Μάραντου δέν μᾶς μιλάει γιὰ ἡρωϊσμό καὶ παλλημαριά.
'Ο Μάραντον εἶναι ἓνα νιόπαντρο παλλημαρὶ καὶ μάλιστα βαθμοφόρος, γιὰτί
στό τραγούδι καβαλάρης παρουσιάζεται. Ζῇ ὁ Μάραντον μέ τὴν καλὴ του εὐ-
τυχισμένα, μιὰ ζωὴ ἡσυχῇ, γαλήνιᾳ. "Ὅμως ξαφνικὰ φτάνει ἡ εἵδηση, πῶς στά
σύνορα ἄρχισε πάλι ὁ πόλεμος μέ τοὺς ἄπιστους Σαρακηνοὺς. Τό "Εθνικὸ
προσκλητήριον καλεῖ τοὺς πολεμιστὰς μαζὺ καὶ τὸν Μάραντον.

Τὸν Μάραντον χαρτὶν ἔρθεν νά πάη σὴ στρατεῖαν
κόφτ' ἄς ἀσῆμι πέταλα κι' ἀσὸ χρυσάφ' μαρφία.

Τὸν μαῦρον ἀτ καλύβωνεν κατάντικρυ σὸν Φέγγον
κι' ἡ κάλια τ' παραστέν' ἄτον μέ τό χρυσὸν μαντῆλι
καὶ τὰ δάκρυα τσ' κατῆβαιναν Καλομηνᾶ χαλάζα.

'Η μικρὴ νυφούλα παραστέκει τὸν ἀγαπημένο της τὴν τελευταία νύχτα, ὅπου
γίνεται ἡ προετοιμασία γιὰ τό ξελίγημα στὸν πόλεμο. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια
ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Μάραντον καὶ ἐκεῖνος τὴν παρηγορεῖ, ὅσο μπορεῖ.

- Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς ναί Μάραντε κι' ἐμέν τίναν ἀφήνεις;

- 'Αφήνω σε τὸν κύρη μου τὸν ἀεν-Κωνσταντῖνον.

ἀφήνω σε τὴν μάνα μου τὴν ἁγίαν-Θεοτόκον.

ἀφήνω σε τ' ἀδέλφια μου τοὺς δώδεκα 'Αποστόλους.

"Ὅμως ἐκείνη δέν ἔχει ἐμπιστῶσύνη σ' ὅλους αὐτοὺς. -Καὶ ὁ Μάραντον συνε-
χίζει τὰ παρηγορητικὰ του λόγια:

'Αφήνω σε χρυσὸν σταυρὸν κι' ἄργυρον δαχτυλῆδι

τό δαχτυλίδ' ποῦλστον καὶ φᾶ καὶ τὸν σταυρὸν προσκίνα.

'Αφήνω σε τὸν κρίαρον τό χρυσοκωδονιάτεν.

Φεύγει λοιπόν ο Μάραντον. Περνοῦν ἑπτὰ ὁλόκληρα χρόνια καί ἡ ἀγάπη-
μένη τοῦ Μάραντου ὑποφέρει πολύ. Ποιός ξέρει ἂν τὰ πεθερικά της
τὴν φέρθηκαν ἔτσι ὅπως φανταζόταν ὁ Μάραντον. Γίνεται τσοπάνισσα
στά φηλά βουνά, βόσκει τὰ πρόβατα τοῦ Μάραντου μέ τόν κρίαρο τόν
χρυσικωδονιάτεν. Πάνω ἐκεῖ σ' ἓνα εἰδυλλιακό τοπίο τὴν συναντᾷ μιὰ
μέρα κάποιος ξένος. Μιλάει μαζύ της καί ἀπό ρώτημα σέ ρώτημα τῆς
πληροφορεῖ πῶς ὁ Μάραντον, ὁ ἀγαπημένος της, σκοτώθηκε στὸν πόλεμο.
Μαζύ πολεμοῦσαν καί μάλιστα, ~~λέει~~ ἦταν, λέει, φίλος του.

Κι' ἐκείνη ἀγέρωχα τοῦ ἀπαντᾷ:

Ἐφτά χρόνια ἐνέμν' ἄτον κι' ἄλλ' ἑπτὰ θ' ἀναμένω
ἂν ἔρται, ἔρτ' ὁ Μάραντον κι' ἂν κ' ἔν καλογερεῦω.

Καρτερικότητα καί πίστη σάν τῆς Πηνελόπης. Τότε ὁ ξένος τῆς προτεί-
νει νά τὴν παντρευτῇ, διότι αὐτὴ ἦταν τάχα καί ἡ ἐντολή τοῦ Μάραντου,
τὴν ὥρα ποῦ ξεφυχοῦσε. - Ἡ τσοπάνισσα ὅμως ὅσο πῆγε καί τόν καλοκῶ-
ταξε καί κάποια στιγμή τόν ἀναγνωρίζει. Τόν ἀναγνωρίζει ἀπὸ τὸ στη-
μνοδέσιμο-σφόχτοδέσιμο-τῆς κουκούλας του.

Ἀπὸ τὸ στιμνοδέσιμον τῇ Μάραντου μ' ὁμοιάζει.

Ὁ Μάραντον ἔχει δοκιμάσει τὴν πίστη καί τὴν ἀγάπη της καί ἐκείνη
δικαιώνεται στὸ μακρόχρονο ἀγῶνα τῆς καρτερίας καί ὑπομονῆς.

.....λύρα, τραγοῦδι.....

Ο.- Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἱστορία τῆς ἀγάπης τοῦ Μάραντου καί τῆς καλῆς του.

Ἀγάπη ἄδολη, τρυφερή, ἀληθινή, ἀκατάλυτη. Εἶναι τέτοιοι οἱ ἐρωτικὲς
ἀγάπες, μὰ καί ὅλες τοῦ παλιοῦ καιροῦ. Ἡ ὁμορφιά τους δίνει τὴν
ἀνταύγεια τῆς ὁμορφιάς τῆς ζωῆς ἐκείνων τῶν χρόνων, ὅπου χαρά ἦταν
ἡ δουλειά, χάρὰ ὁ ἔρωτας, ψαρά ἡ ζήση.

.....λύρα, τραγοῦδι.....

Συνεχίζομε μέ ἓνα Ὁ μ α λ .

.....λύρα, τραγοῦδι.....

Μέ τὰ Ποντιακά δίστιχα ποῦ θά ἀκούσετε ἀμέσως, κλείνει τὸ πρόγραμ-
μά μας.

.....λύρα, τραγοῦδι.....

6ο μενήμερ' ἀνὰ ν'

Ἀφήνομε ὕαν καί χαράν. Σ' ἄλλο τήν ἐβδομάδα ν' ξάν λέγομ' ἄτα.
..... Σ Η Μ Α
.....
.....

Ο.-

Ἀκούσατε τή Λαογραφική ἐκπομπή τοῦ Σταθμοῦ μας " Ποντιακοί Ἀντί-
λαλοι " , πού γράφει καί ἐπιμελεῖται ὁ συνεργάτης μας Στάθης
Εὐσταθιάδης. Μουσική διεύθυνση Ἡρακλῆ Κοκοζίδη.

..... τό σῆμα σβήνεθ.....